749/06

Den 29. maj 2006 blev i sag nr. 67.163:

xxxx xxxxx xxxxx xx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter nu afdøde forsikrede, der var omfattet af en livsvarig livsforsikring i Livsforsikringsselskabet Danebroge, nu SEB Pension, klager over størrelsen af den af selskabet opgjorte forsikringssum pr. 30/7 2004, hvor forsikrede afgik ved døden.

Selskabet har opgjort forsikringssummen inkl. opsparet bonus til 4.665,40 kr.

Boet har i klageskrivelse til nævnet nærmere redegjort for sagen således:

"Min mormor tegnede to livsforsikringer i selskabet Danebroge på min moder med samme indbetalinger. Den ene med udbetaling af 500 kr. til min moders bo, hvis hun døde, inden hun blev 46 år. Hvis hun blev 46 år, ville hun få udbetalt de 500 kr. Denne blev udbetalt i 1959 med 500 kr. plus noget bonus. Min moder kunne ikke huske, hvor stor bonus var.

Den anden var livsvarig med udbetaling af 500 kr. til boet. Det er denne sidste forsikring, anken handler om.

I perioden 1/9 1930 til 1/3 1944 er der foretaget 30 indbetalinger å 6,70 kr. Med en garantirente på 4,5 % p.a. (2,225 % halvårligt) vil værdien af annuiteten 1/3 1944 være 281,61 kr. Med en rente på 10 % p.a. ville værdien være 436,08 kr. Dette beløb står nu hos forsikringsselskabet og afventer min mors død.

Med en rente på 4,5 % p.a. nås beløbet på de 500 kr. i 1957.
Med en rente på 10 % p.a. nås beløbet på de 500 kr. allerede i 1946.
Den faktiske rente har sikkert i gennemsnit ligget herimellem, da den anden forsikring kom ud med noget bonus i 1959.

Danebroge er for længst forsvundet i diverse fusioner, men forpligtelserne, er altså havnet hos Codan på [nu SEB Pension] et tidspunkt.

I den mellemliggende periode har renten til tider været endog meget høj, så derfor mener jeg, at det er utilstrækkeligt, at Codan mener, at forsikringen har en værdi på under 5.000 kr.
Med 10 % om året i gennemsnit vil 300 kr. i 1944 blive til over 90.000 kr. i 2004.
Risikoen for at komme til at udbetale for meget er jo ophørt for 50 - 60 år siden, så det kan Codan ikke påberåbe sig som begrundelse."

Selskabet har i skrivelse af 2/9 2005 til nævnet bl.a. anført:

"I forbindelse med udbetalingen har forsikredes datter K.B.J. henvendt sig på vegne af boet og har fået tilsendt diverse opgørelser af forsikringens værdi og udvikling i perioden 1984 til 2004. K.B.J. har jf. hendes brev fra december 2004, ingen indvendinger imod denne værdiopgørelse. Derimod protesterer hun over fastsættelsen af værdien i 1982. Klagen vedrører således alene bonustilskrivningen for perioden 1930 til 1982. Klagers eventuelle krav er dermed forældet efter såvel den 2-årige, 5-årige og 20-årige forældelsesregel.

Det skal pointeres, at der er tale om en forsikring, og at der ved beregningen af forsikringen er gjort forudsætninger om størrelsen af dødsrisikoen, omkostningerne ved administrationen af forsikringen og renten. Der er naturligvis også taget højde for den situation, at der var tale om en livsvarig livsforsikring og at præmien kun skulle betales i 15 år. Afdøde K.E.B. har i øvrigt ikke haft indsigelser over for størrelsen af bonus i forbindelse med at hun f eks. i perioden 1999 til 2003 har modtaget årlig information, hvoraf størrelsen af den tilskrevne bonus fremgår.

Bonus er tilskrevet forsikringerne i overensstemmelse med de af Finanstilsynet godkendte regler herfor i perioden før 1982, som denne sag vedrører.

I 1930 anvendte man et andet og mere kompliceret beregningsgrundlag end man gør i dag. Bonustildelingen skete ligeledes efter et andet system og fulgte ikke det kontosystem, man kender i dag.

Forsikringen har indgået i vores bestand og er således blevet tildelt bonus på lige fod med vores andre forsikringer.

Vi har gennemgået sagen og ud fra vores erfaring med tilsvarende forsikringer, er det vores opfattelse, at forsikringens værdi er beregnet korrekt, men det beror på et skøn, da vi ikke længere er i besiddelse af de data, der er anvendt i beregningerne.

I forbindelse med klagers egne beregninger, er der gjort nogle forkerte forudsætninger. Klager tager således udgangspunkt i annuiteten af de foretagne indbetalinger. Som vi har været inde på, har præmien skullet dække både dødsrisiko og omkostninger i hele forsikringens løbetid og derfor er selve udgangspunktet for klagers beregninger forkert. Hertil kommer, at renten reelt ikke har ligget omkring 10 % i gennemsnit, men at renteniveauet i forsikringens 75-årige løbetid, bortset fra en periode i 1970'erne og 1980'erne, snarere har ligget omkring 5 - 7 %."

Hertil har boet i skrivelse af 15/9 2005 til nævnet bemærket:

"Codan skriver, at kravene er forældet. Min moder har imidlertid ikke kunnet reagere tidligere, da hun på grund af alle overtagelserne efter Danebroges tid ikke har hørt fra forsikringen før i 1999, da det lykkedes os at opspore, at Codan måtte have overtaget forpligtelserne. Dette skete, da hun i forbindelse med en flytning ville gøre mig opmærksom på, at der lå en sådan police mellem hendes papirer, men at hun ikke vidste, hvem man skulle henvende sig til.

At min moder, der på det tidspunkt var 86 år gammel, ikke protesterede over beløbets størrelse, som ubegrundet stod i et brev til hende i 1999, kan ikke på nogen

måde tages til indtægt for, at hun syntes, at beløbet var rimeligt. Hun mente, at det var op til mig at protestere, når hun var død, hvor forsikringen skulle komme til udbetaling."

Af selskabets skrivelse af 11/10 2005 til nævnet fremgår bl.a.:

"Vi finder anledning til at fremhæve, at klager i sit brev af 15. september 2005 selv angiver, at hun selv i 1999 var med til at opspore, at det var Codan Pension, der havde overtaget forpligtelserne på den gamle forsikring.

Det forekommer på den baggrund nærliggende, at klager også har været bekendt med vores årsbrev til hendes mor af 1. april 1999.

Vi skal erindre om, at forsikringsaftalens garanterede ydelse er 500 kr. og at det der klages over er tilskrivningen af bonus. Kravene på bonus er opstået løbende i forsikringens løbetid. Dermed forældes kravene også løbende."

Nævnet udtaler:

Selskabet har ikke nærmere kunnet redegøre for forsikringens udvikling fra 1930-1984, men nævnet må lægge til grund, at bonus er tilskrevet i overensstemmelse med de dengang gældende og af Indenrigsministeriet godkendte bonusregler. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at tilsidesætte selskabets opgørelse af forsikringssummen pr. 30/7 2004. Allerede derfor kan nævnet ikke - på det foreliggende grundlag - kritisere selskabets afgørelse.

Herefter, og idet det af boet i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann